

derfor sendt ned 4 Mar, før han selv kom — er optagen af, at der maa gjøres Noget og derfor er jeg glad ved Forslaget om disse usle 2,500 Kr., og jeg skulde ikke have havt Noget imod, at Bevillingen havde været større. Denne Mand kom herved for nogle Mar siden og var saa greben af Sagen, at han ikke havde No paa sig, men forrige Winter kom over i Ministeriet og tilbød, at han vilde gaa derop igjen i denne Sændelse. Han forlangte ingen Lønning derfor, kun fri Rejse, fordi Sagen laa ham paa Hjerte; men man fandt i det høie Kirkeministerium, at i denne Mand brændte Vanden for stærkt, det gik ikke an at faae ham derop. Manden tilhører forøvrigt den grundtvigiske Kirke. Naar en æret Læser fra Maribo (Lund) ogsaa har talt om denne Sag, er der Meget, som jeg kan være enig med ham i, men naar han vil flette den Forskjel ud, som der er imellem de tre kirkelige Retninger, der ere her i Landet, mener jeg rigtignok, at han glattede for stærkt. Der er en dyb Kløft tilstede, som han ikke vil lade komme frem. Vi have fornøyligt havt et friskt Exempel derpaa. Endel af Præsterne i Thy negtede at ville have Noget at gjøre med de indre Missionærer derovre; men hvad gjorde saa de Præster, der toge sig af den indre Missions Udsendinge? De sagde: Lad os komme til hvilken Tid, I ville, og tale, men saa svarede de første Præster, at det kunde de nok, men de vilde selv komme i Kirkerne og tale imod dem, og saa skulde de ikke have Lov til at tale bag- efter og modsigte, hvad der var sagt. Vi se saaledes, at der for Tiden er en Kløft imellem Folkekirkens Præster (Afbrudelse). Ja, Præsterne i Thy ere baade af den indre Missions og af den grundtvigiske Retning, men det var forøvrigt det hele Herredskonvent, der traadte saaledes op. Jeg har imidlertid et lille Fingerpeg, som jeg vil henvende til den høitærede Kirkeminister. Efter den Præstemands Mening som jeg talte om, og som jeg er fuldstændig enig med, saa kan Missionen deroppe først faae Betydning — det vil sige, det er jo ikke en Mission, som man sender ud til Sedningene, thi de ere jo lige saa gode Kristne, som vi ere; vi ere jo Allesammen Kristne paa Papiret, og det ere de ogsaa, og med vore Præster gaar det paa samme Maade; naturligvis er der Mange, der ere meget bedre end som saa, men Kristne, det er de Allesammen paa Papiret — jeg siger, at skal Missionen i Grønland have Fremgang, saa skal man uddanne Præsterne deroppe i selve Grønland, man skal ikke slæbe et Par herved og koste nogle Tusinde Kroner paa dem, det er jeg ikke med til, det er en hel forkert Maade. Man maa derimod have en Mand eller to eller tre deroppe, der kunne uddanne de unge Mænd til Præster, uddanne dem paa Stedet, og saa kan man uddanne 10—20 Gange saa mange for den samme Sum, som man her bruger til een eller to. Jeg mener, at den Mand, der

sendes op paa en saadan Bistats, maa have et frit Syn paa disse Sager, og kommer han derop med et statskirkeligt eller høitkirkeligt Syn, kan han ikke have dette frie Syn paa Sagerne. Efter det Fingerpeg, som der kom fra det ærede Medlem fra Maribo, saa fremgik det jo, at han talte fra et høitkirkeligt Syn, og at han vil tilraade en Retning, som jeg aldeles misbilliger, og som en hel Del danske Præster i Folketirken misbilliger, nemlig at man skal tage et Par Stykker her ned. Nei, man skal have en Præsteskole deroppe og tage to eller tre Folk, som ere stiftede dertil, til at uddanne dem i selve Grønland, og saa udnævne en Biskop for Grønland, og lade Landet blive et lige saa selvstændigt Stift som Sjælland eller Fyn. Saa slaar man ind paa en Bei, som jeg er vis paa, der vil komme en god Frugt ud af, men det vil der ikke komme ved den Maade, man nu er begyndt paa. Og dersom man tror, at man vil faae danske Theologer under de nuværende Omstændigheder, undtagen den Enkelte, som af Kjærlighed til Sagen gaar derop, for de Lønninger, tager man feil. Den høitærede Kirkeminister vil snart komme og sige til Rigsdagen: Vi trænge til grønlandske Theologer, thi Lønnen er for lille for de andre Theologer. Jeg har rigtignok i Mar lagt nogle Hundrede Kroner paa, men snart behøves der nogle Hundreder til, og snart nogle Hundreder til. Utsaa, vi maa ligesvem have grønlandske Theologer, og ikke af dem forlange Alt, hvad der hernebe forlanges af videnskabelig Dannelse for Theologerne, paa ingenfomhelst Maade, ligesaa lidt som det forlangtes af de Missionærer, Apostlen Paulus uddannede. Dersom Apostlen Paulus havde uddannet Missionærer paa samme Maade, som de her bleve uddannede i Slutningen af forrige og Begyndelsen af dette Aarhundrede, tror man saa, at de havde kunnet omvende Berden, høie den romerske Magt og omstyrte alle de Guber omkring i Landene og sætte Andet i Stedet? Nei, det havde de ikke kunnet, hvis de ikke havde havt en ganske anderledes Ild og Mand og Kraft end den, der var i det Missionsvæsen, som Europa har drevet i de sidste 100 Aar — med enkelte Undtagelser, men i det Hele er der noget Forkert og Skjævt i det. Inden ret lang Tid ville vi hernebe i Danmark komme til at faae „danske Theologer“, og naar man er kommen dertil, vil man sige, at det er noget Godt, men inden den Tid vil man bekæmpe det. Hvad skulde der forøvrigt være iveien for, at vi i vor Kirke havde nogle Theologer med en høiere Udvikling og Uddannelse, og andre, som ikke have en saadan? Allerede igaar hørte vi den høitærede Kirkeminister sige, at der var — jeg husker ikke, om det var 1 eller 2 eller 3 — Embeder, som han forgjæves havde udbudt 2 Gange, saa havde han maattet lægge et Par Hundrede til; men det havde endnu ikke hjulpet, og saa havde han